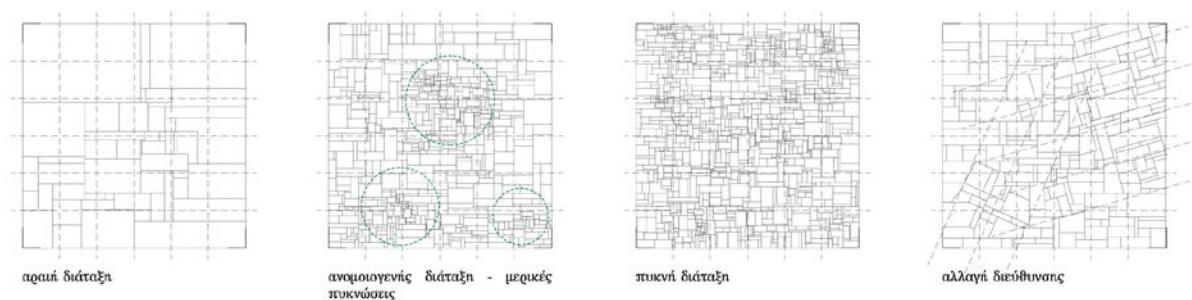

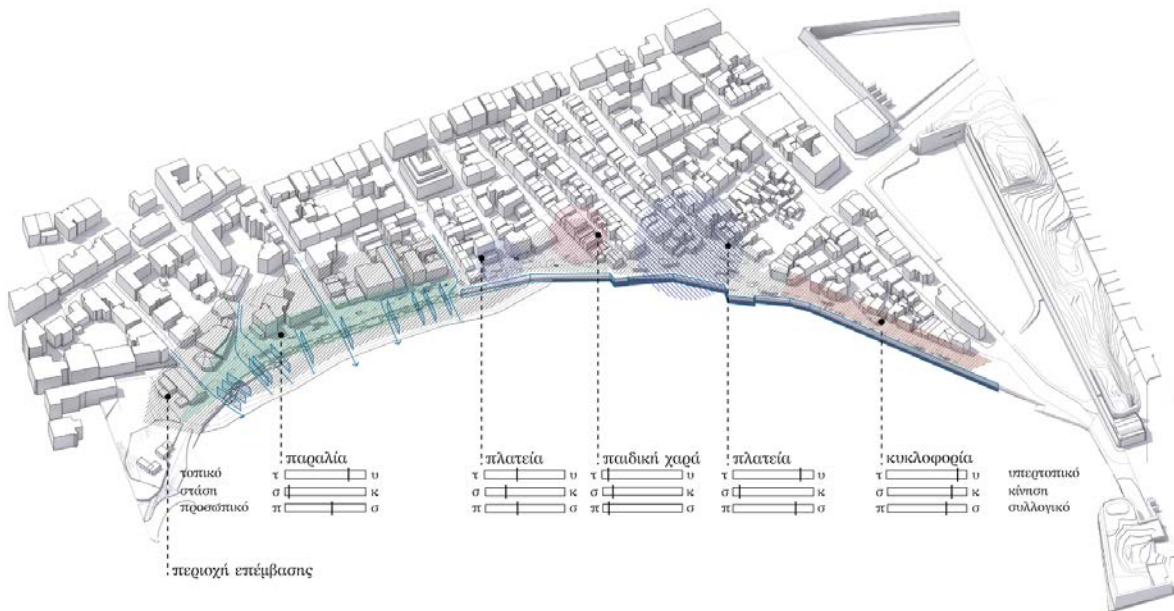
ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Α1. Ανάλυση σχεδιαστικών αρχών.

Σκοπός της προτεινόμενης μελέτης είναι η δημιουργία στην περιοχή του Κουμ Καπί ενός δημόσιου χώρου υψηλής λειτουργικής και αισθητικής αξίας που θα απευθύνεται τόσο σε τοπικό επίπεδο - σε επίπεδο γειτονιάς - όσο και σε επίπεδο πόλης. Βασική οργανωτική αρχή της πρότασης αποτελούν οι χαράξεις του δαπέδου: Συνήθως σε τέτοιου είδους επεμβάσεις, συναντάμε γραμμικές χαράξεις και χειρονομίες που διέπουν το σύνολο του σχεδιασμού και οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα την επιβολή μίας γενικής κεντρικής ιδέας που καθορίζει ομοιόμορφα όλα τα σημεία της επέμβασης, αδυνατώντας όμως να λάβει υπόψη της όλα τα επί μέρους χαρακτηριστικά και ιδιομορφίες που έχει το κάθε κομμάτι της επέμβασης (κάτι που είναι ιδιαίτερα έντονο στην περιοχή του Κουμ Καπί). Αντίθετα σε αυτή τη λογική, προτείνουμε μία οργάνωση των δαπέδων που βασίζεται σε ένα *μοτίβο* που έχει ως μονάδα του ένα ορθογώνιο παραλληλόγραμμο του οποίου οι δύο διαστάσεις είναι μεταβλητές. Ο πολλαπλασιασμός αυτού του παραλληλογράμμου έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός ενιαίου 'χαλιού' που καλύπτει το σύνολο του χώρου της επέμβασης. Δημιουργείται δηλαδή ένα 'patchwork' από παραλληλόγραμμα διαφορετικού μεγέθους και υλικότητας, που εκτός από τον οργανωτικό του ρόλο, παραπέμπει τόσο στον υπάρχοντα χαρακτήρα της περιοχής του Κουμ Καπί, όσο και σε αντίστοιχα μοτίβα που συναντάμε στην πόλη των Χανίων (όπως για παράδειγμα η τοιχοποιία των τειχών. Οι πλευρές των παραγόμενων παραλληλογράμμων έχουν μέγεθος από μερικά εκατοστά - ορίζοντας ουσιαστικά πλάκες - έως 10 μέτρα - ορίζοντας ολόκληρες περιοχές που αποκτούν διαφορετικό χαρακτήρα. Αυτή η διαδικασία δίνει τη δυνατότητα στην πρόταση να οργανωθεί από κάτω προς τα πάνω δίνοντας την ευκαιρία στα επιμέρους χαρακτηριστικά που συναντάμε στην περιοχή επέμβασης να ενσωματωθούν και να αξιοποιηθούν.

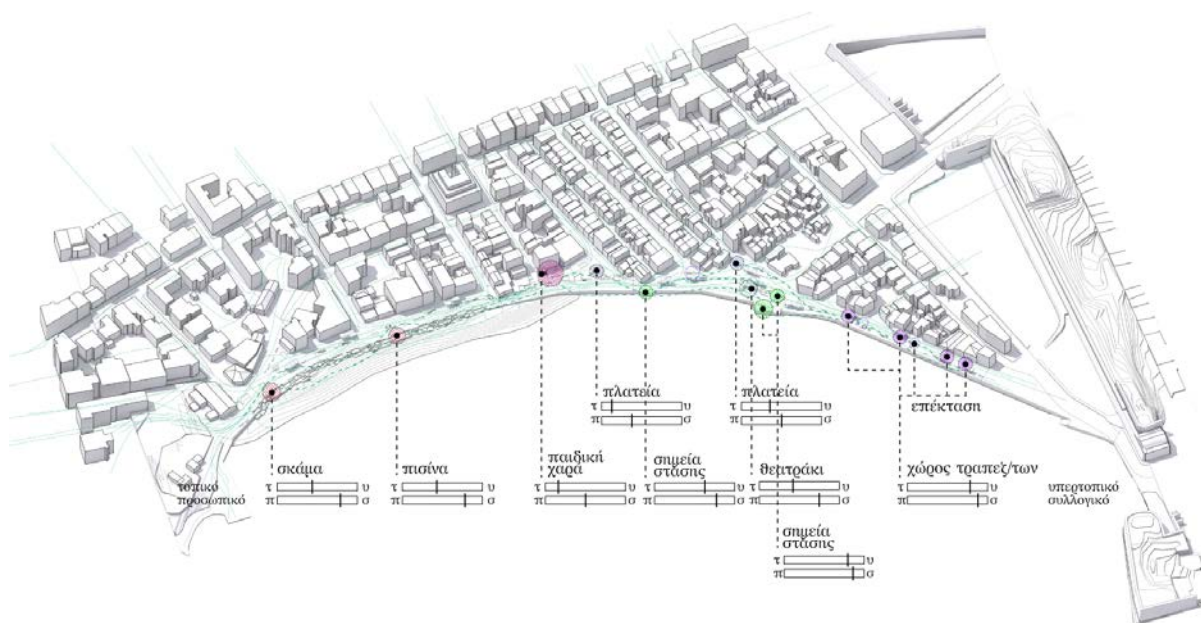

Η παραπάνω λογική έχει ως αποτέλεσμα από τη μία πλευρά τη δημιουργία ενός χαρακτήρα που είναι αναγνωρίσιμος στο σύνολο της επέμβασης (και επομένως την ενοποιεί). Από την άλλη δίνει τη δυνατότητα να προκύψουν κατά μήκος της επέμβασης μία σειρά από 'συμβάντα' (που συνήθως σηματοδοτούνται από μεγαλύτερα παραλληλόγραμμα), μεγαλύτερης ή μικρότερης κλίμακας, που τη διαφοροποιούν τοπικά και προσδίνουν στο κάθε κομμάτι της διαφορετικό χαρακτήρα.

Το ανατολικό κομμάτι της επέμβασης, που έχει και το μικρότερο πλάτος, αποκτάει έναν χαρακτήρα που έχει ως βασικό χαρακτηριστικό την *γραμμική κίνηση* παράλληλα στην παραλία. Ταυτόχρονα όμως κατά μήκος του εμφανίζονται μέσα στο μοτίβο του δαπέδου μικροί χώροι στάσης (καθιστικά), μικροί χώροι πρασίνου (παρτέρια), αλλά και στεγασμένοι χώροι που μπορούν να εξυπηρετήσουν τη λειτουργία των καταστημάτων αναψυχής. Φτάνοντας στο πρώτο πλατύτερο σημείο (Ακτή Μιαούλη με Νικηφόρου Φωκά) δημιουργείται ένα άνοιγμα που αποκτά χαρακτηριστικά *πλατείας*. Το σημείο αυτό αποτελεί τον μεγαλύτερο ανοικτό χώρο της επέμβασης που ταυτόχρονα μπορεί να λειτουργήσει ως χώρος συγκέντρωσης και στάσης. Ένας σημαντικός αριθμός από τα 'κομμάτια' του μοτίβου του δαπέδου διαφοροποιείται και πάλι δίνοντας διαφορετικά επιμέρους χαρακτηριστικά. Έτσι προκύπτει μία υποβάθμιση του εδάφους με μορφή κερκίδας, μεγαλύτερα καθιστικά, μία σειρά από φυτεύσεις που μαζί με τα στέγαστρα που τοποθετούνται παρέχουν την απαραίτητη σκίαση και, όλα τα παραπάνω μαζί, δημιουργούν τις κατάλληλες συνθήκες ώστε ο χώρος να μπορεί να χρησιμοποιείται ως ένας *ενεργός δημόσιος χώρος* καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας και του χρόνου. Στο επόμενο τριγωνικό άνοιγμα (Ακτή Μιαούλη με Μακεδονίας) δημιουργείται ένας ακόμα χώρος στάσης, αυτή τη φορά όμως μικρότερης κλίμακας και με

πιο ήπιο χαρακτήρα. Στη συνέχεια, στην τρίτη τριγωνική εσοχή που υπάρχει (Ακτή Μιαούλη με Έβανς) χωροθετείται μία παιδική χαρά. Στη συνέχεια (από Ακτή Μιαούλη με Θράκης και μετά) το ως εδώ αυστηρό όριο της παραλίας αρχίζει και 'αποδομείται': Το μοτίβο του δαπέδου αποκτάει και τρίτη διάσταση με τη μορφή σταδιακών υποβαθμίσεων στην πλευρά της παραλίας 'ανοίγοντας' προς αυτήν και δίνοντας τη δυνατότητα σταδιακής κατάβασης μέχρι το επίπεδο της αμμουδιάς. Μέχρι την οδό Μαριδάκη το παραλιακό μέτωπο αποκτάει έναν πιο 'ελεύθερο' χαρακτήρα που μπορεί να λειτουργήσει σε άμεση σχέση με την ακτή κατά τους θερινούς μήνες. Μέσα σε αυτή τη 'ζώνη' δίπλα στη θάλασσα και πάλι κομμάτια του μοτίβου των χαράξεων διαφοροποιούνται δημιουργώντας ιδιαίτερες καταστάσεις όπως ένα σκάμα και μία υποδοχή για νερό εν είδη πισίνας που μπορεί να λειτουργεί κατά τους θερινούς μήνες. Ταυτόχρονα στην ίδια περιοχή, στο πιο απομακρυσμένο από τη θάλασσα μέρος συνεχίζεται η γραμμική πορεία αλλά και οι περιοχές στάσης καθώς και τα στέγαστρα και οι φυτεύσεις. Τέλος, το σύνολο της επέμβασης διατρέχει ποδηλατοδρόμος το δάπεδο του οποίου είναι έτσι σχηματισμένο ώστε να εντάσσεται στο γενικότερο οργανωτικό μοτίβο.

A2. Περιγραφή της πρότασης

1. Διαμορφώσεις και εξοπλισμός

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, οι *διαμορφώσεις* καθορίζονται από ένα μοτίβο ορθογωνίων παραλληλογράμμων που καλύπτει το σύνολο της επέμβασης. Τα διαφορετικά παραλληλόγραμμα σηματοδοτούνται τόσο με την ύπαρξη αρμών μεταξύ τους όσο και με την

εναλλαγή υλικών. Τα υλικά αυτά είναι κυρίως χυτά δάπεδα (όπως γαρμπυλομπετό) αλλά σε σημεία προτείνονται και πλακοστρώσεις, κυβόλιθοι αλλά και μαλακά δάπεδα. Μέρος των δαπέδων (ορισμένος αριθμός των παραλληλογράμμων του μοτίβου) προτείνεται να επιστρωθεί χρησιμοποιώντας όσο το δυνατόν μεγαλύτερο μέρος από τα υλικά της υπάρχουσας διαμόρφωσης, πρόταση που υπακούει τόσο σε μία λογική οικονομίας και βιοκλιματικού σχεδιασμού, όσο και ενισχύει την αρχική ιδέα του 'patchwork'. Κατά μήκος της επέμβασης συναντάμε μία σειρά από *καθιστικά*, που προκύπτουν σαν 'επέκταση' του δαπέδου. Η βάση τους είναι από συμπαγές εμφανές σκυρόδεμα και η πάνω τους επιφάνεια καλύπτεται από ξύλο. Κατά μήκος του ποδηλατοδρόμου υπάρχουν τρία *stands ποδηλάτων* (στην αρχή, στο τέλος και στην περιοχή Ακτής Μιαούλη με Νικηφόρου Φωκά). Κατά μήκος της επέμβασης συναντάμε μία σειρά από *στέγαστρα* (12) τα οποία από τη μία παρέχουν την απαραίτητη σκίαση, από την άλλη μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τα καταστήματα αναψυχής που βρίσκονται κατά μήκος της διαδρομής. Τα στέγαστρα αποτελούνται από έναν ελαφρύ μεταλλικό σκελετό που καλύπτεται με χοντρό ύφασμα (καραβόπανο). Τα στηρίγματά τους είναι μεταλλικά κατακόρυφα στοιχεία. Στο σημείο του μεγαλύτερου ανοίγματος του χώρου (Ακτή Μιαούλη με Νικηφόρου Φωκά) δημιουργείται *αμφιθεατρική υποβάθμιση* μικρής κλίμακας με βάση από σκυρόδεμα και ξύλινη επένδυση κατ' αναλογία με τα καθιστικά. Οι *σταδιακές υποβαθμίσεις* στο κομμάτι τις παραλίας όπου υπάρχει άμμος σχηματίζονται από όγκους σκυροδέματος με την πάνω πλευρά τους να διαφοροποιείται συνήθως με κάποια επένδυση. Στο χώρο της *παιδικής χαράς* χωροθετούνται δύο διπλές κούνιες με μεταλλικό σκελετό, ένας 'πύργος/τσουλίθρα' με μεταλλικό σκελετό και ξύλινη επένδυση και μία ξύλινη κατασκευή χαμηλού ύψους (εν είδη εξογκωμάτων στο έδαφος) ως χώρος παιχνιδιού. Τα *φωτιστικά* που προτείνονται κατά μήκος της επέμβασης είναι κατακόρυφα στοιχεία, με βάση από εμφανές σκυρόδεμα διατομής 40X20 εκατοστών και ύψους 120 εκατοστών και μεταλλικό κορμό που φτάνει σε ύψος 5 μέτρων. Τέλος ιδιαίτερο χαρακτήρα αποκτάει και ο αναλημματικός τοίχος που ορίζει το μέτωπο της παραλίας προς τη θάλασσα: ακολουθώντας τη λογική του μοτίβου και του *patchwork*, κάποια μέρη του αποτελούνται από εμφανές σκυρόδεμα, το οποίο καλουπώνεται με βάση ορθογώνια παραλληλόγραμμα που προεξέχουν σε διαφορετικό βαθμό, ενώ άλλα μέρη του σχηματίζονται από μεγάλες πέτρες ορθογωνικής διατομής. Ένα μέρος του τοίχου προτείνεται να κατασκευαστεί επαναχρησιμοποιώντας στοιχεία από την υπάρχουσα κατασκευή. Εσωτερικά της παραπάνω κατασκευής υπάρχει υποστηρικτικό τοίχιο οπλισμένου σκυροδέματος.

2. Πράσινο

Κατά μήκος της επέμβασης υπάρχουν μία σειρά από φυτεύσεις που σκοπό έχουν να παρέχουν σκιασμό σε συνδυασμό με τα στέγαστρα αλλά και να βελτιώσουν το μικροκλίμα της περιοχής. Για τις φυτεύσεις αυτές επιλέχθηκαν είδη που μπορούν να ευδοκιμήσουν κοντά στην θάλασσα. Όσο αφορά τα δέντρα προτείνονται ένας μικρός αριθμός από *ευκαλύπτους*, ενώ ο κύριος όγκος τους αποτελείται από *ακακίες*, *κωνοφόρα* (χαλέπιος πεύκη και κουκουναριά) και κατάλη Τέλος στο κομμάτι που το έδαφος υποχωρεί προς τη θάλασσα προτείνονται *αλμυρίκια* (*tamarix*) καθώς και οι *φοίνικες* που υπάρχουν ήδη στην περιοχή και μεταφυτεύονται. Παράλληλα χωροθετούνται κατά μήκος της επέμβασης παρτέρια που περιέχουν χαμηλά φυτά όπως δενδρολίβανο, φιλλυρέα και λεβάντα. Το έδαφος των

περιοχών φυτεύσεων είτε καλύπτεται από τα προαναφερθέντα χαμηλά φυτά, είτε (στις μεγαλύτερες από αυτές) αποκτάει ανάγλυφο χαρακτήρα με πατημένο χώμα έτσι ώστε να μπορεί χρησιμοποιηθεί και ως χώρος ξεκούρασης.

3. Φωτισμός

Ο βασικός φωτισμός της περιοχής επέμβασης επιτυγχάνεται από κατακόρυφα φωτιστικά που τοποθετούνται κατά μήκος της διαδρομής. Ταυτόχρονα στις διάφορες επιμέρους περιοχές τοποθετούνται φωτιστικά σε κάθετες επιφάνειες και σε μικρό ύψος (για παράδειγμα στα σόκορα των καθιστικών και στα σόκορα των υποβαθμίσεων της παραλίας) έτσι ώστε επιμέρους περιοχές να μπορούν να διαφοροποιηθούν κατά τη διάρκεια της νύκτας.

4. Βιοκλιματική προσέγγιση.

Η βιοκλιματική προσέγγιση της επέμβασης σε ένα πρώτο επίπεδο βασίζεται στις προτεινόμενες φυτεύσεις. Από τη μία πλευρά είναι έτσι χωροθετημένες ώστε να εξασφαλίζουν (σε συνδυασμό με τα στέγαστρα) ένα μεγάλο αριθμό σκιασμένων περιοχών. Ταυτόχρονα χωροθετούνται σε ομάδες έτσι ώστε να προκύψουν περιοχές όπου το μικροκλίμα τους να επηρεάζεται θετικά σε τοπικό επίπεδο. Παράλληλα οι προτεινόμενες φυτεύσεις βασίζονται ως επί το πλείστον σε ενδημικά, μεσογειακά είδη που ευδοκιμούν στην περιοχή.

Γίνεται προσπάθεια μεγιστοποίησης των διαπερατών επιφανειών, λαμβάνοντας υπόψη το βιώσιμο σύστημα αποστράγγισης νερού μέσω συνεχών παρτεριών που συγκεντρώνουν το βρόχινο νερό από τους δρόμους, ενώ διαπερατό μπετόν χρησιμοποιείται σε όλο το μήκος του ποδηλατοδρόμου. Τα χρώματα των πλακοστρώσεων είναι εμπνευσμένα από τα χρώματα που συναντάμε στην πόλη των Χανίων ενώ υπάρχει προτίμηση στη χρήση των τοπικών υλικών.

Όσο αφορά τις πλακοστρώσεις και τα δάπεδα προτείνεται η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη επαναχρησιμοποίηση των υλικών της υπάρχουσας διαμόρφωσης. Το ίδιο ισχύει και για τον αναλημματικό τοίχο της παραλίας. Προτείνεται η συγκέντρωση όλων των στοιχείων που θα κριθεί ότι μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν, τα οποία και θα καλύψουν ως δάπεδα ένα μέρος από τα παραλληλόγραμμα του μοτίβου, καθώς και αντίστοιχα ένα μέρος από το εξωτερικό μέρος του τοίχου της παραλίας.

5. Εκτίμηση κόστους

Είδος εργασίας	Τιμή/επιφάνεια	Τιμή/μονάδα	Επιφάνεια	Μονάδες	Κόστος
1. Προεργασίες (κατεδαφίσεις, θεμέλια, εκσκαφές κτλ)	8 €/m ²		6.000m ²		48.000 €
2. Θεμέλια και αναλληματικός τοιχος	100 €/m		400 m		40.000 €
3. Δάπεδα	100 €/m ²		6.000m ²		600.000 €
4. Αστική Επίπλωση	10 €/m ²		6.000m ²		60.000 €
5. Φυτεύσεις					
α. έδαφος, χαμηλές φυτεύσεις	30 €/m ²		400 m ²		12000 €
β. δένδρα		150 €		107	16.050 €
6. Παιδική Χαρά		25.000 €		1	25.000 €
7. Στέγαστρα		4.000 €		12	48.000 €
8. Υποβάθμιση παραλίας	150 €/m ²		300 m ²		45.000 €
Σύνολο					894.050 €

6. Νομική τεκμηρίωση.

α/α	Ονομασία παρέμβασης	Νομικό πλαίσιο
1	ράμπες	N.4067 /2012 αρ 20 παρ 1 και αρ 26 παρ. 2 και 6
2	Χώροι κοινής χρήσης	N.4067 /2012 αρ 26 παρ. 3
3	Υποβάθμιση παραλίας	N.4067 /2012 αρ 26 παρ. 6
4	Καθιστικά	N.4067 /2012 αρ 20 παρ 1α
5	Διαμορφώσεις	N.4067 /2012 αρ 20 παρ 1α
6	Στέγαστρα	N.4067 /2012 αρ 20 παρ 1β
7	Παιδικά χαρά	N.4067 /2012 αρ 20 παρ 1β
8	Φωτιστικά	N.4067 /2012 αρ 20 παρ 1β

